

Thuyền Ra Khơi

Hôm nay nhân ngày Thế giới Lễ Cha ...Tôi viết bài thơ này cùng vẽ bức tranh THUYỀN RA KHOI để tưởng nhớ về CHA của tôi Khi mất nước Cha của Tôi ông rất đau buồn ...Cha thương nhớ các con bị tù đày và mất xác trong chiến tranh ...Ngày đêm cha đau khổ trầm ngâm...Bỗng một hôm Cha đóng cửa phòng và ở mất trong phòng hết mấy hôm ...Cha chỉ ra ăn cơm và trở vào phòng không nói gì cả ...sau đó Cha khăn áo ra phố và rồi trở về với nhiều thứ linh kính trên tay ...Nào là những tấm thiết mỏng ,những lon sơn đỏ vàng ...và nhiều thứ nữa ...sau đó Cha bắt tay vào việc ...Cha đưa cho Tôi bản vẽ và nhờ Tôi vẽ lên những tấm thiết mỏng ...Tôi ngỡ ngàng khi thấy mẫu thuyền mà Cha đã nhốt mình mấy ngày trong phòng âm thầm vẽ ...hai Cha yên lặng bên nhau làm việc ...Hì hà hì hục sơn sơn vẽ vẽ ...hàn dũa cả tháng trời mới làm xong một số thuyền nhỏ chạy bằng dầu ...Lúc Cha hàn, Cha cắt, Cha ghép từng mảnh thép ghép thành thuyền...Cha nói xa xăm ...Cha nói bóng gió ...Cha như truyền hết tâm huyết của mình vào những chiếc thuyền con ...Cha tâm sự với con gái mà như nói với chính Cha trong suốt thời gian thực hiện tâm huyết của mình ...

Sau khi những chiếc thuyền nhỏ chạy bằng dầu đã hoàn thành ...Cha cùng con gái mang ra phố rao bán THUYỀN ...hai Cha con trải một tấm khăn màu xanh của Đại dương ...và sắp xếp những chiếc thuyền sơn màu vàng và có những vạch thẳng màu đỏ hai bên hông thuyền ...Mới thoát nhìn không ai để ý thì sẽ không biết đó là biểu tượng của Cờ Vàng 3 Sọc Đỏ mà Cha Tôi đã khéo léo gói gắm tâm nguyện của mình ...

Cha để một chậu nước cùng vài ba chiếc thuyền nhỏ phành phạch chạy vòng vòng

Hai Cha con tôi cùng phụ họa rao bán ...

THUYỀN RA KHOI ĐÂYVÀNG VÀNG ĐỎ ĐỎ MUA VỀ CHO CON TRẺ RA KHOI CHO VUI CỬA VUI NHÀ ...(viết đến đây nước mắt của tôi đã ràn rụa ...)

Ý Cha tôi muốn NHẢN GỞI VỚI THẾ HỆ HẬU DUỆ HÃY RA KHOI VƯỢT BIỂN TÌM ĐƯỜNG CỨU NƯỚC ...

Lúc đó tôi đã hiểu được tâm huyết của Cha nên cũng chẳng còn mắc cỡ gì cả (dầu gì đi nữa khi chưa mất nước Tôi cũng là một tiểu thư ...)

Tôi cùng Cha rao bán với một giọng rao hàng rất tự hào ... Sau đó bạn bè của Cha tôi có đến nhà và thân tình hỏi nếu Cha tôi cần tiền họ sẽ giúp chứ tại sao ra chợ rao bán từng chiếc thuyền con làm khổ thân như thế ...Tôi nhớ có ông Bác Sĩ Tên Trần văn

Cát là bạn rất thân với Cha đã thì thầm to nhỏ với Cha hàng giờ...trước khi ra về còn căn dặn Cha tôi :

*Hòa ơi, nếu có cần gì hãy đến gặp tôi (Hòa tên Cha tôi)

Sau đó Cha tôi ngã bệnh ...một vài năm sau khi tất cả các anh tôi chưa ra khỏi tù đầy của bọn cộng sản và xác thân của một người anh ruột và một người anh rể chưa tìm ra thì Cha tôi đã bỏ lại mẹ con tôi ra đi ...sau hai cơn nhồi máu cơ tim ...

Lúc đó tôi đang ở xứ người xa xăm hay tin Cha mất tim can tôi tan nát như có ngàn kim châm...hiện giờ tôi đang có chung căn bệnh Tim với Cha.

Mỗi lần cơn đau tim rủ nhau về Tôi thấy như gần gũi bên Cha của mình hơn...

Belgique một ngày cuối Xuân Nhớ cha
Tuyết Phan 06-2015

Nhớ Cha ...

Hôm nay thế giới lễ Cha,
Mà con thì chẳng có Cha gần kề...
Từ ngày Cha bỏ con đi,
Lòng con thương nhớ muôn nghìn dấu yêu...

Nhớ ngày nước mắt nhà xiêu
Cha buồn cho cảnh tiêu điều quê hương...
Nhớ thương con cảnh tù đầy,
Khổ đau ai oán lưu đày rừng sâu...

Cha thường ngồi lặng xa xăm,
Trên môi dấu thuốc khói tàn bỏ quên...
Thân con phận gái thuyền duyên,
Thương Cha chỉ biết khóc thầm Cha ơi...

Nhớ ngày Quốc hận tan thương,
Cha trầm ngâm vẽ bóng thuyền ra khơi...
Bao nhiêu tâm huyết đầy vơi,
Cha mang nguyện ước ra khơi với thuyền...

Muốn đem ý nguyện truyền rao,
Cha bày bán những con thuyền ra khơi...
Mỗi ngày ở góc phố xưa,
Cha rao thuyền bán nhắc lời hậu nhân...

Từ ngày tôi đã lớn khôn,
Hiểu ra tâm nguyện sắc sảo Cha già...
Thương Cha lòng dạ cả cao,
Mang bao tâm huyết gởi trao vào đời...

Cha ơi, thuyền đã ra khơi,
Một ngày nào đó sẽ đưa nhau về...
Giang Sơn chữ S Miền Nam
Chúng con mang lại tự do muôn đời...

Một ngày cuối Xuân ở Belgique nhớ Cha
Tuyết Phan 06-2015

Nhớ Cha...

Hôm nay thế giới lìa Cha,
Mà con thì chẳng có Cha gần kề...
Từ ngày Cha bỏ con đi,
Lòng con thương nhớ muôn nghìn dấu yêu...

Như ngày nước mắt nhà xiêu
Cha buồn cho cảnh tiêu điều quê hương...
Như thương con cảnh tù đầy,
Nhớ đau ai oán lưu đầy rừng sâu...

Cha thường ngồi lặng xa xăm,
Trên mỗi chiều thước kẻ tàn hồn bỏ quên...
Thân con phận gái thuyền quyên,
Thương Cha chỉ biết khóc thầm Cha ơi...

Như ngày Quốc hận tan thương,
Cha trầm ngâm về bóng thuyền ra khơi...
Bao nhiêu tâm huyết đầy vơi,
Cha mang nguyện ước ra khơi với thuyền...

Muốn đem ý nguyện truyền rao,
Cha bày bán những con thuyền ra khơi...
Mỗi ngày ở góc phố xưa,
Cha rao thuyền bán nhưn lời hận nhân...

Từ ngày tôi đã lớn khôn,
Hiểu ra tâm nguyện sắc oân Cha già...
Thương Cha lòng dạ cả cao,
Mang bao tâm huyết gửi trao vào đời...

Cha ơi, thuyền đã ra khơi,
Một ngày nào đó sẽ đưa nhau về...
Giang Sơn chữ S Miền Nam
Chúng con mang lại tự do muôn đời.

Một ngày cuối Xuân ở Belgique
nhớ Cha

Tuyết Phan 06-2015

Hào Trần trình bày

Chuyến Đến: Lê Trung Ưng
Ngày 20/6/2016

www.vietnamvanhien.net